

Val di Nievole

Kommuner

Buggiano

Comune di Buggiano

Til en tapper soldat ble det i år 200 f.Kr. tilbudt et jordstykke som premie for hans dyktighet. Han kunne bare velge, og ba om å få et stykke på størrelse med det en oksehud kunne dekke. Beskjedent, ble det sagt. Soldaten tok oksehuden og skar den opp i så tynne striper at de omgav en nydelig ås; nemlig Buggiano. Fra å hete foro Bojani går man over til å bruke navnet Abadianu eller Abudius. I et dokument fra år 979 e.Kr. kaller man denne åsen Buzano. Historien forteller igjen om stedet fra år 1135, ved å innføre dette lille paradiset på jorden i krigshistoriene i Toscanas middelalder. Et monument som virkelig er verdt et besøk både med øynene og med hjertet er "Il Palazzo del Podestà" (Borgermesterpalasset), bygd i XIII århundre, trolig på en høymiddelalderfestning. Fasaden er dekket med hele 57 våpenskjold i polykrom terrakotta, og mange av dem kommer fra håndverkstedet i Firenze "Della Robbia".

Chiesina Uzzanese

Comune di Chiesina Uzzanese

Chiesina Uzzanese er et ungt sted som oppnådde administrativ autonomi først i 1963. Xenodochio, en bygning som en gang bestod av en kirke og en husblokk som ble brukt som spise- og hvilested for pellegriner på reise mot Roma, vitner om stedets middelalderopprinnelse. Mot det XIV århundre utviklet det seg en ny kolonibebyggelse rundt denne kirken som dyrket de leirete myrvann-jordstykkene, i tillegg til bebyggelsen som dannet seg rundt broen som ble bygd over elven Pescia, kalt "uzzanese-broen". Den moderne utviklingen har skjedd over tid og kommer til stor grad av at stedet befant seg på veien som går gjennom Nievole-dalen; denne veien var ment som et knutepunkt mellom postveiene Lucchese e Pisana. I senere tid begynte også motorveien fra Firenze ut til havet å gå gjennom stedet, med positive resultater for entreprenørvirksomheten og stedets iherdige innbyggere.

Lamporecchio

Comune di Lamporecchio

Giulio Rospigliosi (1600-1669), valgt til pave med navnet Clemente IX, berømt for å ha vært mekler for freden i Aquisgrana, oppfinner av "Pace Clementina" (Clemente-freden) som mildgjorde jansenistene i Frankrike, ba Bernini om å bygge en villa for ham. Hvor? spurte ham Gian Lorenzo Bernini -som blant annet har utført et prosjekt for "Le Louvre"- Hvorfor spør du meg hvor Villa Rospigliosi skal bygges? svarte Clemente. I Lamporecchio, for det er her man lager den reneste gudstjeneste-vinen i hele Italia...Man må gå tilbake noen århundre før år tusen for å finne spor av et barbarisk *Lamprek*, en mulig oversettelse av *Emporiculum*, et lite marked, helt til et dokument fra år 1056... Lamporecchios milde åser, stedets utsøkte vin og tradisjonen rundt Sankta Brigida (1302- 1370), som blant stedets blomster forsterket visjonene sine og oppfant "brigidini" (en slags krumkaker)...; her lever man fremdeles i den milde roen fra fortiden, den roen menneskene ønsker seg for fremtiden.

Larciano

Comune di Larciano

Sted i Nievole-dalen som strekker seg fra flatlandet til midt opp i åsen: det grenser til skråningene på østsiden av Montalbano-åsen og strekker seg til Padule di Fucecchio. Samtidig med den økonomiske veksten har stedet også beholdt en sterk tilknytning til bondeverdenen hvis verdier og tradisjoner blir tatt vare på. Jordbruket er ennå meget viktig, og hovedproduktene er vin og olivenolje. Det har vært forskjellige formodninger om opprinnelsen til navnet "Larciano". Det sies at i år 631, etter grunnleggelsen av Roma, slo en centurion fra *gens Laertia* seg ned i Montalbano-åsen og grunnla en bygd som deretter ble kalt "Laertiano". I det første pålitelige dokumentet som går tilbake til år 942 e.Kr. blir imidlertid dette stedet kalt "Villa Larziana", og man har derfor formodet at navnet har sin opprinnelse fra en gammel familie: "Larzia", som skal ha grunnlagt en koloni rundt dette stedet i år 384 f.Kr. som nettopp ble kalt "Villa Larziana". Skriftlig dokumentasjon gjør denne formodningen pålitelig, men allikevel er det mulig at navnets opprinnelse også kan komme fra de mange lerkeskogene som i fortiden lå i nærheten.

Massa e Cozzile

Comune di Massa e Cozzile

Kommunen Massa og Cozzile bestod i gammel tid av tre forskjellige borger: Verruca, Massa og Cozzile. I dag avbilder byvåpenet fremdeles hvert samfunns symbol: korset fra Verruca, liljen fra Cozzile og jernsleggen fra Massa. Borgen i Massa er en av de eldste bebyggelsene i Nievole-dalen og har sin opprinnelse i et landbruksfirma fra den senere oldtid (III - IV århundre e.Kr.). Mynter, askeurner og epigrafiske urner som er blitt funnet i nærheten vitner om stedets romerske opprinnelse. Første dokumentasjon om "Massa på Borra" og om slottet i Verruca stammer fra andre halvdel av XI århundre, mens opprinnelsen av Cozzile bestemt kommer senere. Først ble stedet okkupert av Longobardene, deretter av Lucca, og i 1339-40 forble det under Firences herredømme. Endelig etter år 1814 ble Massa og Cozzile en selvstendig kommune.

Monsummano Terme

Comune di Monsummano Terme

Den første dokumentasjon om slottet i Montesommano er fra år 1005. Åsen Monsummano ligger overfor middelalderborgen Montevettolini, denne var også under Firences herredømme. Slottet i Montevettolini ble fra år 1200 brukt som tilfluktssted for flyktningene fra Firenze og Lucca i løpet av de fryktelige kampene mellom guelferne og ghibellinerne. Grunnleggelsen av Monsummano er forbundet med storhertugen Ferdinandos navn og arkitekten han hadde stor tillit til. Etter mirakuløse hendelser i løpet av de siste årtier på 1500-tallet, hvor bl.a. en kilde plutselig vellet frem på stedet der et mirakuløst bilde av Jomfru Maria ble tilbudt på et tabernakel, gav storhertugen i år 1602 arkitekt Mechini oppdraget å bygge en stor helligdom til ære for Jomfru Maria kalt nettopp "Santuario della Fontenuova" (Den nye kildens helligdom). På midten av 1800-tallet ble også "Grotte Termali" (Grottene med de varme kilder) oppdaget. Disse er naturlig varme og har spesiell terapeutisk virkning. I dag er de forbundet med moderne kursteder med varme bad.

Montecatini Terme

Comune di Montecatini Terme

I år tusen hadde Montecatini mer enn tre kilometer bymur rundt seg, med syv byporter og 25 tårn. Og det hadde gått mer enn tusen år siden Catilina, den store romerske rebellen under Cicerones herredømme som tapte i kampen i Pistoia, så solen for siste gang på denne åsen som kanskje fra den gang ble kalt *Mons Catilina*. Allerede den gang var de varme kildene kjent for romerne, de største og første kurstedgrunnleggerne. Dette er en sentral by i hjertet av Nievole-dalen som i sin tur ligger i hjertet av Toscana. Totusen år etter har Montecatini meget velstelte og nydelige naturparker å by på, et mål for lange og stemningsfulle spaserturer. Videre kan byen skryte av en turistmottakelse utenom det vanlige, takket være skoler som underviser i høflig mottakelse og som er uovergåelige i opplæring rundt det brede tilbudet som gir utallige muligheter for forskjellige varmtvannskurer. Alt dette er samlet i et guddommelig konstruert anfiteater med milde grønne åser omringet av byer og bygder som har skrevet Nievole-dalens og Toscanas historie.

Pescia

Comune di Pescia

Byen Pescia, regnet for å være hovedstedet i Nievole-dalen, har gammel middelaldersk opprinnelse; elven deler den tydelig opp i to urbane sektorer: Katedralens "religiøse" sektor og Rådhusets "sivile" med den store byplassen. Gamle bygårder og elegante kirker karakteriserer det gamle bysenteret som, til tross for at det har blitt foretatt betydelig renovering der, fremdeles beholder sin originale form. De største turistattraksjonene er Valleriana-slottene og stedet Collodi som er berømt i hele verden fordi forfatteren av *Pinokkios Eventyr* ville kalle seg med dette stedsnavnet. Pescia er i dag et fascinerende sted hvor man kan tilbringe dager blant de grønne åsene som omringer byen og i de karakteristiske gatene som forteller en mangehundreårig historie. I dag er byen Pescia kjent for produksjon og handel av blomster og planter i Sentral-Italia.

Pieve a Nievole

Comune di Pieve a Nievole

Stedet får navnet sitt fra sognekirken San Pietro i Neure, av eldgammel opprinnelse, som stod langs hovedveien Lucca - Pistoia på den gamle veien Cassia. Man antar at den ble grunnlagt av biskopen i Lucca, Frediano, kanskje før Nievole-dalen ble invadert av Longobardene i år 570. Som følge av krigsepisodene som berørte Nievole-dalen mellom det tolvte og det femtende århundre flyttet sognepresten til Montecatini, til kirken San Michele, som med tiden får navnet til moderkirken, som i sin tur blir dedikert til San Marco. Denne overgangen som er så viktig for stedets historie er symbolisert i byvåpenet, hvor nøklene til San Pietro, den gamle skytshelgenen, blir holdt oppe av evangelisten Markus' løve med vinger. Mot slutten av år femtenhundre begynte kirken San Pietro å kalles San Marco, og først i år 1908 ble på nytt sognekirken Pieve a Nievole tilkjent retten til å bli kalt San Pietro.

Ponte Buggianese

Comune di Ponte Buggianese

Stedets historie er ikke så gammel som stedene oppe i åsene rundt som Ponte Buggianese har navnet og opprinnelsen sin fra. Den stille borgen på flatlandet gjemmer historien om århundre med kamp og hardt arbeid for å gjøre den leirete myrjorden dyrkbar. Innskrenkningen av innsjøen Fucecchio og den påfølgende bebyggelsen på flatlandet i Uzzano og Buggiano, bidro i år 1500 til at Ponte Buggianese oppstod, hvor det ble bygd en liten kirke som ble betalt av innbyggerene. Slik fikk denne lille landsbyen sin første institusjonelle form som religiøst bondesamfunn i flatlandet. Senere tenkte man på kommunens våpenskjold som Kong Umberto I sørget for med Lovdekreten fra 9. mars 1899: et våpenskjold i to deler hvor det i den ene halvdel er avbildet en rød okse på en grønn eng med en fremstående rød lilje og i den andre halvdel en halvveis utsprunget lilje som er halvt rød og halvt sølvfarget.

Uzzano

Comune di Uzzano

En formodning om opprinnelsen til stedsnavnet Uzzano er at dette stammer fra navnet til en modig longobarder, kalt Uzzo eller Uccio, som på et ubestemt tidspunkt skal ha grunnlagt slottet. En annen gjetning er den som vil ha det til at navnet Uzzano stammer fra det latinske verbet *urere*, på grunn av et merkelig fenomen dokumentert av Giovanni Boccaccio, som skal ha involvert en liten elv på kommunalt territorium. Først skal den ha utstøtt en glødende masse, deretter en stor mengde nedrullende stein, nesten som om den skulle ha vært en vulkan. Derfra kommer dette samfunnets "talende" våpenskjold, som representerer en flamme som brenner så mange trestokker som de "historiske" fraksjoner det kommunale territoriumet er delt opp i (Castello, La Costa, Botteghino, Terrarossa, Torricchio). En annen tolkning av stedsnavnet, med større vitenskapelig grunnlag, er at det stammer fra romertiden. Navn med endelsen *-ano*, som er mye brukt i Nievole-dalen og i Lucchesia, kommer nemlig fra et romersk *predium*, altså fra et jordlodd som fikk eierens navn. Giacomo Puccini, gjest i Uzzano, komponerte deler av *Boheme* i en oase av oliventrær og fred.